

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 11 lutego 2026 r. bez udziału stron
wniosku Prokuratora Generalnego z dnia 12 listopada 2025 r. w przedmiocie
wyłączenia SSN Marka Dobrowolskiego od rozpoznania sprawy o sygn. akt II ZOW
16/25

na podstawie art. 42 § 1 k.p.k. i art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 128 ustawy
z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2024 r.
poz. 334 - dalej powoływana jako u.s.p.)

postanowił:

**nie uwzględnić wniosku o wyłączenie SSN Marka
Dobrowolskiego od udziału w sprawie o sygn. akt II ZOW 16/25.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 12 listopada 2025 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego)
Prokurator Generalny wniósł o wyłączenie SSN Marka Dobrowolskiego od udziału
w sprawie prowadzonej pod sygn. II ZOW 16/25. Argumentacja wniosku zawarta
w uzasadnieniu sprowadza się w istocie rzeczy do stwierdzenia, że sędzia SN
Marek Dobrowolski został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na
wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym
przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie
Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Z art. 41 § 1 k.p.k. wynika, że sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. W dotychczasowym orzecznictwie konsekwentnie prezentowany jest pogląd, iż twierdzenie o bezstronności sędziego w danej sprawie, musi być wykazane i racjonalnie uzasadnione. Uzasadniona wątpliwość, o której mowa w art. 41 § 1 k.p.k. musi zatem istnieć obiektywnie, a nie tylko w subiektywnym odczuciu strony składającej wniosek o wyłączenie. Chodzi wszakże o wątpliwość, którą w oparciu o zaistniałą okoliczność mogłaby powziąć każda inna, rozsądnie oceniająca sytuację i nie zaangażowana w spór osoba. Nie stanowi zarazem przyczyny wyłączenia sędziego sama podejrzliwość strony, czy też utrata wiary w bezstronność sędziego, wynikająca z jej subiektywnego odczucia. Uwagi powyższe odnoszą się do takiego zachowania sędziego na sali rozpraw oraz poza nią, z którego mogłoby wynikać, że sędzia jest w określony sposób nastawiony do uczestników postępowania lub do sprawy. Chodzi tu o zachowanie sędziego odnoszące się zarówno do oceny rozpoznawanej sprawy przed wydaniem rozstrzygnięcia, jak i o wyrażanie pewnych opinii oceniających uczestników postępowania, które może świadczyć o określonym nastawieniu sędziego do sprawy lub osób w niej uczestniczących (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 marca 2021 r., V KK 39/21). Uzasadniona wątpliwość co do bezstronności sędziego zachodzi jedynie wówczas, gdy sędzia swój pogląd ujawnia przed rozpoznaniem sprawy lub w trakcie jej rozpoznawania, wyraźnie zmierzając w kierunku potwierdzenia swojej pierwotnej oceny sprawy, lub wyraża swój stosunek do strony (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 31 maja 1985 r., V KRN 333/85; wyrok Sądu Najwyższego z 27 stycznia 1971 r., III KR 213/70; wyrok Sądu Najwyższego z 8 lutego 2011 r., V KK 227/10; postanowienie Sądu Najwyższego z 24 dnia 2008 r., III KK 73/08).

W ocenie Sądu Najwyższego żądanie wnioskodawcy nie spełnia powyższych kryteriów, zaś sama argumentacja wniosku nie zawiera żadnych okoliczności, które mogłyby podawać w wątpliwość stronnictwo SSN Marka Dobrowolskiego, tym samym nie spełniając wymogów wskazywanych przez

ustawodawcę w art. 40 § 1 ust. 1 k.p.k. i art. 41 k.p.k. Prokurator Generalny w swoim wniosku nie wykazał, aby SSN Marek Dobrowolski był w jakikolwiek sposób uprzedzony w stosunku do niego, jak również nie wykazał, aby dokonał oceny sprawy o sygn. akt II ZOW 16/25 przed jej rozpoznaniem, bądź też wyrażał opinię oceniającą uczestników tego postępowania, która świadczyłaby o jego nastawieniu do sprawy lub osób w nim uczestniczących. Przede wszystkim zauważyć należy, iż zdecydowana większość okoliczności, na których oparty jest wniosek, ma charakter abstrakcyjny i nie jest bezpośrednio związana ze sprawą o sygn. akt II ZOW 16/25, w której SSN Marek Dobrowolski jest sprawozdawcą. Wnioskodawca nie wykazał również, aby w sprawie wystąpiły przesłanki wyłączenia sędziego, o których mowa w art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k. Argumentacja przytoczona we wniosku nie wskazuje, aby sprawa o sygn. akt II ZOW 16/25 dotyczyła bezpośrednio SSN Marka Dobrowolskiego, a wykazanie tego jest konieczne do stwierdzenia, że została zrealizowana przesłanka wyłączenia sędziego wymieniona w treści powołanego przepisu.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[r.g.]